Sodobna slovenska poezija

Foto: Tihomir Pinter

Boris A. Novak

Filharmonični orkester

Mladinski abonma

Sem sicer poet,
a se imam
za neke vrste
filharmonika.

Moja ljubezen
se imenuje
Monika.

⁂

Vsak zvok
ima svoj tok.

Vsak instrument
ima svoj barvni pigment.

Vsak orkester
je pa pester.

⁂

Glasba
je večna
zvočna
preobrazba.

⁂

Glas
je trenutek,
ki je izbrisan,
brž ko je zapisan
v čas.

In ostaja
le kot občutek.

⁂

Uho
je ogledalo
tišine.

⁂

Kitara
je les,
s strunami ozvočen
v solzo.

⁂

Na (v stihu le nasluteni) jasi sluha
žubori kitara s šestimi strugami
in odnaša s seboj pijane prste, prste časa.

⁂

Harfa
je sinja
zvočna barva.

⁂

Med instrumenti
je rog
najstarejši bog.

⁂

Je zvok v trobenti,
ki te zgodaj zjutraj
sadistično zbudi,
o, jebenti!

⁂

Pozavna
svoj lastni odmev
pozavga.

⁂

Flavta
je lastovka
brez perutnic:
flavta – flastovka!

⁂

Klarinet
pleše
čez svet.

⁂

Saksofon
je zlat
krik
zraka.

⁂

Oboa
je orožje dvoboja
med zvokom
in zrakom,
med lesom
in telesom,
med višino
in tišino.

⁂

Fagot
je zvočni
falot.

⁂

Vsak orkester,
če je spodoben,
potrebuje dober boben.

Boben
je ritmični
poden
za skladbo,
skladovnico zvokov,
glasbeno stavbo
iz nevidnih zidakov.

⁂

(*kviz o godalih*)

Kaj postane vijolica,
ko zraste?
Violina.

Kaj postane violina,
ko zraste?
Viola.

Kaj postane viola,
ko zraste?
Čelo.

Kaj postane čelo,
ko zraste?
Bas.

Ne, ni res!
Ko čelo zrase,
postane –
PLEŠA!

⁂

Klavir
je nemir
za urne prste
in zvočne vrste.

⁂

Odmev
je zvok,
ki hoče
premagati
svojo smrt.

⁂

Jok
stoka
kot violinski lok.

Smeh
pa se nalezljivo širi
kot harmonikin meh.

Jok in smeh
sta instrumenta
v simfoničnem orkestru srca.

⁂

Glasba.
(To je
vse.
Več
pesem
ne more
reči.)

⁂

Tostran
zvok,
onstran
zvezde.